НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 49-454-04-29
Дата 05 / 02 2024 г.

ЧРЕЗ
Г-Н РОСЕН ЖЕЛЯЗКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ЕНЕРГЕТИКА

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката № 49-354-01-110, внесен от Драгомир Стойнев и Георги Гьоков на 13 октомври 2023 г., както следва:

1. Създава се нов § 1:

§ 1. В чл. 64 се създава ал. 12:

„(12) За сервитутните права, възникнали върху имот – държавна собственост, областният управител уведомява ведомството, което управлява имота в 7-дневен срок от заплащане на обезщетението по ал. 4, т. 2.“

2. Досегашният параграф единствен става § 2.

3. Създава се § 3:

§ 3. В чл. 195 се създава ал. 8:

„(8) Клиент, присъединен към газопреносна мрежа може да поиска от оператора на преносната мрежа да монтира газов хроматограф с дистанционен отчет на данните от измерването, който се счита за средството за търговско измерване. Монтирането се извършва в срок до 30 дни от постъпване на искането и след осигуряване от клиента на газовия хроматограф и заплащане на разходите по монтирането му. Поддръжката на газовия хроматограф се осъществява от оператора за сметка на клиента.“

4. Създава се подразделение с наименование: „Преходни и заключителни разпоредби“ с § 4-8:

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В Закона за опазване на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 35 от 1996 г.; изм., бр. 14 и 26 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 18, 29 и 30 от 2006 г., бр. 13 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 10 и 103 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19 и 39 от 2011 г., бр. 22, 38 и 91 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 61 и 100 от 2015 г., бр. 61 от 2016 г., бр. 58 и 96 от 2017 г., бр. 17, 77 и 83 от 2018 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 102 от 2022 г., бр. 86, 102 и 106 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24:

а) в ал. 7 думите „или изграждане на обект за производство на енергия от възобновяеми източници“ се заличават;

б) в ал. 8 думите „освен в случаите на изграждане на обекти за производство на енергия от възобновяеми източници“ се заличават;

в) алинея 9 се изменя така:

„(9) В случаите по ал. 7 в 14-дневен срок от влизането в сила на подробния устройствен план, органът, одобрил плана, изпраща на министъра на земеделието и храните копие от него, придружено с констативен акт, удостоверяващ влизането му в сила, и регистър на засегнатите имоти. Министърът на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице издава удостоверение, което да послужи за служебно отразяване на промяната на предназначението на земеделската земя в съответните регистри. Отказът за издаване на удостоверение подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“;

г) алинеи 10, 11 и 12 се отменят.

2. Създава се чл. 24б:

„Чл. 24б. (1) При необходимост от изграждане на обекти за производство на енергия от възобновяеми източници за постигане на националната цел по чл. 12, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и във връзка с прилагане на насърчението по чл. 17, ал. 1, т. 8 от същия закон, земеделските земи се считат с променено предназначение след влизане в сила на подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обект за производство на енергия от възобновяеми източници и издаване на удостоверение по ал. 6.

(2) В случаите по ал. 1 заинтересованото лице подава заявление до директора на съответната областна дирекция „Земеделие“, когато се засяга площ до 50 дка, съответно до министъра на земеделието и храните, когато се засяга площ над 50 дка, към което прилага копие от влезлия в сила подробен устройствен план, придружен с констативен акт, удостоверяващ влизането му в сила, регистър на засегнатите имоти, документите, необходими за промяна на предназначението на земята, посочени в правилника за прилагане на закона, както и становище от министъра на енергетиката или оправомощено от него длъжностно лице, че има необходимост от изграждане на конкретното инвестиционно намерение за постигане на националната цел по чл. 12, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници. За промяна на предназначението на земи от общинския поземлен фонд, за които се дължи такса по чл. 30, ал. 2, се прилага документ от съответната общинска администрация, указващ размера на дължимата местна такса и доказателство, че същата е платена.

(3) В 10-дневен срок от подаване на заявлението, в случай че не е окомплектовано с документите по ал. 2, министърът на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице, изпраща на заявителя уведомление за констатираните несъответствия, като в 14-дневен срок от получаване на уведомлението, заявителят отстранява несъответствията.

(4) В 10-дневен срок от получаване на документите по ал. 2, съответно от отстраняване на несъответствията по ал. 3, министърът на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице определя служебно таксата по чл. 30, ал. 1 и

уведомява писмено заинтересованото лице по реда на Административнопроцесуалния кодекс за дължимата такса.

(5) В 30-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 4, заинтересованото лице заплаща определената такса и уведомява административния орган по ал. 4. В случай че заинтересованото лице не заплати дължимата такса и не уведоми административния орган в срока по изречение първо, производството се прекратява със заповед на министъра на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице, която подлежи на обжалване по реда на глава X, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.

(6) В 14-дневен срок от получаване на уведомлението за заплатената такса по чл. 30, ал. 1, министърът на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице издава удостоверение, което да послужи за служебно отразяване на промяната на предназначението на земеделската земя в съответните регистри. Отказът за издаване на удостоверение подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс и заплатената такса се възстановява.

(7) За удостоверенията по ал. 6 се прилагат изискванията по чл. 24, ал. 5, т. 2 и 3, като сроковете започват да текат от датата на връчването им на заинтересованите лица.

3. В чл. 26 думите „чл. 24, ал. 11 за обекти за производство на енергия от възобновяеми източници“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“.

4. В чл. 35 в текста преди т. 1 думите „чл. 24, ал. 11, издадено за обекти за производство на енергия от възобновяеми източници“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“.

5. В чл. 36, думите „чл. 24, ал. 11“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“.

6. В чл. 37:

а) в ал. 1 думите „чл. 24, ал. 11 могат“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6 може“;

б) в ал. 2 думите „чл. 24, ал. 11“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“.

7. В чл. 38:

а) в ал. 1 думите „чл. 24, ал. 11“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“;

б) в ал. 4, изречение първо, след думите „решението за промяна на предназначението на земята“ се добавя „и удостоверението по чл. 24б, ал. 6“ и думите „ал. 11“ се заменят с „чл. 24б, ал. 7“, след което се поставя запетая.

8. В § 2, ал. 1 от допълнителните разпоредби думите „чл. 24, ал. 11“ се заменят с „чл. 24, ал. 9 или чл. 24б, ал. 6“.

§ 5. Започналите и недовършени процедури за промяна на предназначението на земеделски земи по Закона за опазване на земеделските земи след 13 октомври 2023 г. се довършват по реда на този закон.

§ 6. В Закона за изменение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 106 от 2023 г.), в § 8 от преходните и заключителните разпоредби ал. 5 се отменя.

§ 7. В Закона за ограничаване изменението на климата (обн., ДВ, бр. 22 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 41 и 56 от 2015 г., бр. 47 от 2016 г., бр. 12, 58 и 85 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25 от 2020 г., бр. 19 от 2021 г., бр. 102 от 2022 г. и бр. 84, 96 и 102 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 47:

а) в ал. 3 думите „28 февруари“ се заменят с „30 юни“;

б) в ал. 5 думите „20 април“ се заменя с „30 юни“.

2. В чл. 48, ал. 1, изречение първо думата „април“ се заменя със „септември“.

§ 8. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

На 10.05.2023г., ЕП прие ДИРЕКТИВА (ЕС) 2023/959 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2003/87/ЕО за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и Решение (ЕС) 2015/1814 относно създаването и функционирането на резерв за стабилност на пазара за системата на Съюза за търговия с емисии на парникови газове.

В чл. 66 от Директивата се дава възможност за определянето на нови срокове, а именно:

(66) Корекциите в безплатното разпределяне на квоти, въведени с Директива (ЕС) 2018/410 и приведени в действие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1842 на Комисията (22), подобриха ефективността и стимулите, предоставяни от безплатното разпределяне на квоти, но увеличиха административната тежест и доведоха до неприложимост на определената за издаване на безплатни квоти дата 28 февруари. За да се отчетат по-добре корекциите в безплатното разпределяне на квоти, е целесъобразно да се направят корекции в цикъла на съответствие. Поради това крайният срок за безплатно разпределяне на квоти от компетентните органи следва да бъде отложен от 28 февруари на 30 юни, а крайният срок за връщане на квоти от операторите — от 30 април на 30 септември.

Спазвайки европейското законодателство, Директивата въвежда промяната приета от ЕС и ЕП. Прилагането в отделните страни членки е тяхна отговорност и спомага за предотвратяването на налагане на санкции.

На 25.01.2024 г. ЕК съобщи, че изпраща до Република България писма по четири наказателни процедури, като една от тях е за търговията с емисии.

Приемането и транспонирането в българското законодателство на чл. 66 от настоящата директива е ясен знак за стартиране на процеса и прилагането на европейските изисквания в националното ни законодателство. Това ще допринесе за запазване на конкурентоспособността ни в европейската общност, тъй като редица държави са изпълнили и приели новите срокове за търговия с емисии, а именно – Германия, Франция, Полша и Белгия.

С допълнение в чл.195 от ЗЕ се дава възможност на клиентите, присъединени към газопреносните мрежи да поискат монтиране на газ хроматограф от съответния оператор, като това измервателно средство е предназначено за измерване на качествените параметри и компонентен състав на пренесения природен газ. Клиентът е длъжен да осигури техническото средство и да заплати разходите по монтажа и поддръжката.

Въвежда се нова процедура по отношение промяна предназначението на земеделската земя при необходимост от изграждане на обекти за производство на енергия от ВЕИ. Предвижда се промяна на предназначението на земеделската земя да се извършва след влизане в сила на ПУП, предвиждащ изграждане на обект за производство на енергия от ВЕИ и издаване на удостоверение от Министъра на земеделието и храните или оправомощено от него длъжностно лице. В хода на

производството се извършва преценка за всеки отделен случай на необходимостта от изграждане на конкретно инвестиционно намерение с оглед постигане на националната цел по чл.12, ал.1 от ЗЕВИ. Предложената процедура следва заложените принципи в чл.21, ал.1 от Конституцията на Република България при промяна на предназначението на земеделската земя.

Съгласно разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЕ при разширение на съществуващи и при изграждане на нови линейни енергийни обекти в полза на лицата, които ще изграждат и експлоатират енергийния обект, възникват сервитути, като в чл. 64, ал. 2 от ЗЕ са изброени различните видове сервитути, които възникват в полза на лицата по ал. 1.

С въведеното изменение на ЗЕ сервитутите по чл. 64, ал. 2 от този закон възникват по силата на закона само на основание влязъл в сила ПУП и изплатено обезщетение. В практиката не са малко случаите, в които независимо, че определено ведомство упражнява правата на държавата за даден имот, то не е уведомено за изработения проект на ПУП. При сега действащото законодателство (чл. 64 от ЗЕ) лицата, в полза на които ще възникне сервитутът, могат да сезират директно областната администрация за имот – държавна собственост, за който има влязъл в сила подробен устройствен план. В резултат на това органът, в чието управление е имотът, не би могъл да знае, че е започнала процедура по възникване на сервитут, тъй като становище от него не се изисква и сумите от обезщетението постъпват по сметка на съответната областна администрация, независимо, че служещият имот не е в управление на областния управител.

С предложеното допълнение на чл. 64 от ЗЕ ведомството, упражняващо правата на държавата ще бъде уведомено, от областния управител, че за имот, под негово управление, е заплатено обезщетение и е обременен със сервитут. Това ще гарантира в по-голяма степен осъществяването на правомощията, включени в правото на управление на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка по отношение на имотите – държавна собственост, а именно да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност.

ВНОСИТЕЛИ: